

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21C/174/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114211578
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3114211578.14

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Máriou Ďuricovou v spore žalobcu P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. L. E. XXX, D. nad E. proti žalovanému C.. S. T., nar.XX.XX.XXXX, bytom P. XX, L., za účasti intervenienta na strane žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 1 121,82 €, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 515,29 € a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 121,82 Eur z dôvodu, že žalovaný mu dopravnou nehodou, ktorú zavinił, spôsobil škodu na vozidle. Intervenient, s ktorým mal žalovaný uzatvorené povinné zmluvné poistenie vyčíslil škodu na vozidle žalobcu v celkovej výške 2 481,35 Eur, z ktorej uhradil 2 119,45 Eur. Následne si žalobca uplatnil dodatočné náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou, pričom celkovo tieto náklady predstavovali čiastku 1 364,41 Eur. Z tejto sumy intervenient uhradil žalobcovi sumu 242,59 Eur, čo znamená, že žalobcovi neboli zaplatené náklady súvisiace so škodou ktorú zavinił žalovaný v celkovej výške 1 121,82 Eur. Žalobca písomne vyzval žalovaného na úhradu sumy 1 121,82 Eur, no žalovaný túto odmietol uhradiť.

2. Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach ako aj vo vyjadreniach prednesených na pojednávaniach ďalej uviedol, že za opravu vozidla boli vystavené dve faktúry, jedna - faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.6.2012 na sumu 2 481,35 Eur, ktorú si žalobca uplatnil zo svojho havarijného poistenia v KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. (ďalej aj „poisťovňa“), ktorá žalobcovi plnila vo výške 2 315,38 Eur v dôsledku zníženia plnenia o výšku spoluúčasti 165,97 Eur, ktorej náhradu si žalobca (okrem iných) uplatnil u žalovaného. Druhá faktúra bola vystavená na sumu 326,16 Eur, jedná sa o faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.7.2012, ktorú si žalobca uplatnil priamo u žalovaného. Podľa vyjadrenia žalobcu, dve faktúry boli vystavené z dôvodu, že ak by výška druhej faktúry bola obsiahnutá v prvej, tak mu celú výšku faktúry poisťovňa nepreplatí, lebo by mohla dôjsť k názoru, že cena opravy by presiahla cenu vozidla v čase nehody a hradila by sa iba cena vozidla. Práve za týmto účelom si dal žalobca urobiť znalecký posudok na určenie hodnoty vozidla (k 1.6.2012). Odmenu za vypracovanie znaleckého posudku si taktiež uplatnil u žalovaného vo výške 119,52 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca pracuje v Rakúsku, v blízkosti mesta Linz, pričom do zamestnania cestuje pravidelne v týždňových intervaloch bol žalobca nútený si prenajať náhradné vozidlo. Na pojednávaní konanom dňa 21.4.2016 žalobca uviedol, že auto bezprostredne po nehode odviezol do servisu v Sverepci („bezprostredne po nehode som auto zaviezol do opravy, k nehode došlo myslím v nedeľu ja som hneď na to išiel do práce“). Asi po týždni telefonoval do opravovne a tam mu povedali že sa s opravou ani nezačalo nakoľko poisťovňa žiada autorizovaný servis. Hneď ako mohol išiel na Slovensko a auto previezol do druhého servisu. Neskôr (v rámci toho istého výsluchu) žalobca uviedol, že „pokiaľ si pamätám v nedeľu došlo k nehode, a po nehode som mal 3-4 dni voľna, až potom som išiel do roboty, takže som toto všetko vybavil“. Na

pojednávani konanom dňa 21.5.2019 žalobca uviedol, že 25.5.2012 odišiel do práce, potom čo odviezol auto do servisu v Sverepci. Vzhľadom k tomu, že na požičanom aute nebola diaľničná známka, musel si zakúpiť tri 10 dňové diaľničné známky na diaľničnú sieť v Rakúsku. Žalobca ďalej žiadal od žalovaného aj uhradenie ceny jednej puklice, ktorá bola zničená v dôsledku nehody a jej oprava nebola možná.

3. V zmysle vyššie uvedeného si žalobcu uplatnil u žalovaného A/ prenájom náhradného vozidla vo výške 463,01 Eur (fakturovaná suma 705,60 Eur mínus výška preplatená intervenientom 242,59 Eur) B/ tri diaľničné známky na diaľničnú sieť v Rakúsku vo výške 24 Eur (3 x 8 Eur) C/ neuhradenú spoluúčasť vo výške 165,97 Eur D/ faktúru za opravu vozidla vo výške 326,16 Eur E/ odmenu za vypracovanie znaleckého posudku 119,52 Eur F/ puklicu v hodnote 23,16 Eur.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že dopravnú nehodu zo dňa 20.5.2012 riadne nahlásil intervenientovi, s ktorým má uzatvorené PZP za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a taktiež boli k nehode privolaní príslušníci PZ SR - odbor dopravy. Intervenient mu listom zo dňa 26.7.2012 oznámil, že žalobcovi uhradili nároky vo výške 2 119,49 Eur a dňa 11.9.2012 mu oznámil, že tiež uhradili nároky za požičanie náhradného vozidla vo výške 242,59 Eur, spolu celkovú sumu 2 362,08 Eur. Neodôvodnené výmeny niektorých súčiastok a náhradných dielov, diaľničných známok, oleja, faktúra za znalecký posudok, dodatočná faktúra, nelikvidné položky a doby používania náhradného vozidla boli žalobcovi vyčíslené intervenientom a oznámené listom zo dňa 11.9.2012. Výpočet skutočnej škody poisťovňou považuje za objektívny a správny a preto nevidí dôvod na zaplatenie ďalšej sumy. Skutočná škoda podľa občianskeho zákonníka bola žalobcovi riadne vyplatená.

5. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach ako aj vo vyjadreniach prednesených na pojednávaniach ďalej uviedol, že odmena za nájom vozidla bola neoprávnene vysoká, nakoľko prenajaté vozidlo užíval žalobca dlhšie ako musel, keďže jeho vozidlo bolo opravené skôr ako skončila doba nájmu. Nesúhlasil ani s uplatnenými diaľničnými známkami, žalobca nechodil do Rakúska po diaľniciach, keďže v čase nehody na aute neboli žiadne známky nalepené, z čoho vyplýva, že po diaľniciach chodil prenajatým autom, čo robiť nemusel. Žalovaný ďalej poukázal na to, že každá známka má ústrižok ktorý si má jej majiteľ ponechať. Takýto ústrižok však žalobca nepredložil. Uviedol, že je ochotný zaplatiť žiadanú sumu za jednu puklicu. Vo vzťahu k ostatným uplatneným nárokom odkázal na vyjadrenia intervenienta, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

6. Intervenient vystupujúci na strane žalovaného vo svojich písomných ako aj ústnych vyjadreniach uviedol, že poisťovňa z havarijného poistenia uhradila žalobcovi sumu 2 315,38 Eur. Žalobca by mal nárok na preplatenie odpočítanej spoluúčasti z poistnej zmluvy žalovaného za predpokladu, že by skutočná škoda bola vyššia ako vyplatené poistné plnenie z havarijného plnenia. Podľa výpočtu uskutočneného intervenientom však bola výška skutočnej škody 2 119,45 Eur (od nákladov na opravu poškodenia súvisiacich s poistnou udalosťou 2 481,35 Eur bola odpočítaná amortizácia v sume 361,90 Eur). Nakoľko bola žalobcovi z jeho havarijného poistenia poskytnutá suma vyššia ako je skutočná škoda na motorovom vozidle, nemá nárok na preplatenie spoluúčasti, ani na úhradu súm 326,16 Eur a sumy 23,16 Eur. V danom prípade osobné motorové vozidlo žalobcu bolo v čase vzniku poistnej udalosti 7 ročné, malo najazdených 200 590 km a poškodenými časťami boli predný kryt, predný spojler, kapota, svetlomet, blatník, kryt podbehu a preto nie je dôvod, aby sa hodnota vozidla znižovala, práve naopak. Nie je možné neprihliadať na amortizáciu vymenených náhradných dielov, keďže diely boli v značnom štádiu svojej životnosti a ich výmenou by sa žalobca bezdôvodne obohatil. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/292/2011 ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/464/2014. Keďže poistné plnenie vyplatené žalobcovi z havarijnej poistky bolo vyššie ako skutočná škoda, nevznikol žalobcovi nárok na ďalšie plnenie. Vo vzťahu k uplatnenej odmene za znalecký posudok uviedol, že znalec určil všeobecnú hodnotu motorového vozidla ku dňu 1.6.2012 a nie výšku skutočnej škody vzniknutej na motorovom vozidle v súvislosti s poistnou udalosťou. Nie je preto zrejme, na preukázanie akej skutočnosti žalobca predložil znalecký posudok, keď z neho nevyplýva ani výška skutočnej škody, ani výška amortizácie a nie je z neho ani zrejme, že by vozidlo malo po oprave nižšiu hodnotu ako pred poistnou udalosťou. Vo vzťahu k nákladom za prenájom náhradného motorového vozidla uviedol, že dôsledkom poškodenia vlastného vozidla, pre ktoré bolo nutné použiť prenajaté vozidlo, je však len vynaloženie čiastky, o ktorú prevyšovali náklady na prenájom vozidla výdaje, ktoré by boli spojené s užívaním vlastného vozidla. V zmysle uvedeného aj priznali žalobcovi náklady na prenájom náhradného vozidla len počas doby nevyhnutnej na opravu poškodeného vozidla 20 dní, t.j. po dobu, počas ktorej bolo opravované v servise od 6.6.2012 do 25.6.2012. Náklady za

použitie motorového vozidla za ďalších 22 dní nie sú v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, nakoľko boli spôsobené nečinnosťou poškodeného, ktorý si opravené motorové vozidlo nevyzdvihol zo servisu a preto nie je možné, aby za nečinnosť poškodeného zodpovedal žalovaný. Žalobca taktiež nepreukázal zakúpenie celoročnej diaľničnej známky, pričom v tomto prípade sa nejedná o diaľničnú známku na prenájom vozidla ale o skutočnosť, že žalobca nepreukázal že by mal na svojom vozidle diaľničnú známku a teda že bolo z jeho strany nevyhnutné ju zakupovať.

7. Súd vykonal dokazovanie žalobou, záznamom o dopravnej nehode, potvrdením o oznámení poškodenia - škodovej udalosti OR PZ, Okresný dopravný inšpektorát Trenčín, faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.6.2012, oznámenie intervenienta zaslané žalobcovi ohľadne uplatnenej spoluúčasti zo dňa 26.7.2012, oznámenie intervenienta zaslané žalobcovi ohľadne uplatnenej náhrady za prenájom náhradného motorového vozidla zo dňa 13.6.2012 a dňa 11.9.2012, predžalobnou upomienkou, odpoveďou na predžalobnú upomienku, fotografiou havarovaného motorového vozidla žalobcu, výpočtom hodnoty vozidla a výšky škody, výpočtom poistného plnenia za prenájom náhradného motorového vozidla, oznámením poisťovne o poistnom plnení zo dňa 27.6.2012, oznámenie poisťovne zo dňa 17.7.2012 zaslané intervenientovi, komunikáciou medzi žalobcom a žalovaným, zmluvou o prenájme motorového vozidla č. XXXXXXXXXXXX, faktúrou č. XXXXX, príjmovým pokladničným dokladom, zákazkovým listom č. KL XXXXXXXXXXXX, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, potvrdením o najazdených km, dokladmi o zakúpených diaľničných známkach, vyúčtovaním znalečného č. XXX/XX, príjmovým pokladničným dokladom č. 34/12, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, znaleckým posudkom č. 36/12 a prehľadom pracovných zmien žalobcu a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa 20.5.2012 došlo k dopravnej nehode, ktorú zavinil výlučne žalovaný ako držiteľ motorového vozidla Toyota Yaris, EČV: TN XXX BF, keď žalobcovi ako držiteľovi motorového vozidla Opel Astra, EČV: TN XXX BV nedal prednosť v jazde (strany sporu zhodne v bode 15 záznamu o dopravnej nehode uviedli, že nehodu zavinil vodič vozidla A - žalovaný, bez spoluviny žalobcu). K nehode boli privolaní policajti Okresného dopravného inšpektorátu Trenčín. Ako viditeľné poškodenia boli v zázname o dopravnej nehode na motorovom vozidle žalobcu označené - kapota, ľavý svetlomet, predný nárazník, ľavé dvere, pneumatika, puklica ľavá. Za účelom opravy motorového vozidla, toto odviezol žalobca bez konzultácie s poisťovňou do servisu v Sverepci. Vzhľadom k požiadavke poisťovne na autorizovaný servis, doviezol vozidlo dňa 6.6.2012 (čl. 53) do autorizovaného servisu M a H Trenčín s.r.o., kde mu bol vystavený zákazkový list č. KL XXXXXXXX pod ktorým bola oprava týmto servisom aj vykonaná. Cena vykonanej opravy bola vyúčtovaná dvoma faktúrami. Dňa 25.6.2012 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 2 481,35 Eur. Na základe uvedenej faktúry došlo k plneniu zo strany poisťovne z havarijného poistenia žalobcu na účet servisu M a H Trenčín, s.r.o. vo výške 2 315,38 Eur (plnenie krátené o spoluúčasť). Listom zo dňa 17.7.2012 požiadala poisťovňa intervenienta o preplatenie spoluúčasti žalobcovi vo výške 165,97 Eur. Intervenient listom zo dňa 26.7.2012 žalobcovi oznámil, že nie je možné mu poukázať z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného spoluúčasť, keďže náhrada škody, ktorá mu bola vyplatená poisťovňou z jeho havarijného poistenia je vyššia ako skutočná škoda. Podľa výpočtu intervenienta bola výška skutočnej škody 2 119,45 Eur (náklady na opravu motorového vozidla 2 481,35 Eur mínus celková amortizácia z nahradzovaných dielov pri oprave poškodenia 361,90 Eur). Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.7.2012 boli servisom vyúčtované ďalšie náklady v súvislosti s opravou motorového vozidla v dôsledku poistnej udalosti číslo XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 326,16 Eur, ktoré žalobca uhradil a žiada ich náhradu od žalovaného. V predmetnej faktúre sa okrem spotrebovaného materiálu nachádza poznámka „PUKLICA L. P. KOLESO NEOPRAVENÁ, POTREBNÁ VÝMENA ZA NOVÝ KUS“. Vedľa uvedenej poznámky je pečiatka servisu spolu s podpisom. Žalobca pracuje v Rakúsku, preto si prenajal náhradné vozidlo, ktoré používal od 23.5.2012 do 4.7.2012, cena prenájmu vozidla predstavovala 14 Eur/24 hod. Celkovo žalobca uhradil 705,60 Eur za 42 dní, ktoré mu boli vyfakturované spoločnosťou EMCAR, s.r.o.. Intervenientom bola žalobcovi vyplatená náhrada škody za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 242,59 Eur, a to za obdobie od 6.6.2012 do 25.6.2012 kedy bolo vozidlo opravované v servise (fakturovaná suma 705,60 Eur mínus nepriznaných 22 dní 369,60 Eur mínus náklady, ktoré by vznikli použitím vlastného motorového vozidla 93,41 Eur, za akceptovania uplatnenej výšky prenájmu 14 Eur/deň). Na rozdiel vo výške 463,01 Eur žiadal zaviazat žalovaného. Žalobca si v dňoch 8.6., 26.6. a 2.7.2012 zakúpil rakúske 10 dňové diaľničné známky. Žalobca si dal taktiež vypracovať znalecký posudok č. 36/12 vo veci výpočtu hodnoty vozidla ku dňu 1.6.2012 (t. j. po dopravnej nehode a pre prípad, že by „poisťovňa vyhodnotila situáciu tak, že oprava vozidla vzhľadom na jeho hodnotu nebude ekonomická“). Za vypracovanie znaleckého posudku uhradil žalobca znalcovi Ing. Jaroslavovi Morávikovi 119,52 Eur. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že cena

jednej puklice 15“ je s DPH vo výške 23,16 Eur. Z rozpisu pracovných zmien žalobcu vyplýva, že v dňoch 25.6.2012 a 26.6.2012 mal voľno.

9. Podľa § 427 ods. 1, ods. 2 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

10. Podľa § 431 Občianskeho zákonníka, ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

11. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

12. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

13. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

14. Ustanovenie § 431 Občianskeho zákonníka upravuje vzájomnú zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla pri strete prevádzok dvoch alebo viacerých prevádzateľov. Pod pojmom stret prevádzok treba rozumieť predovšetkým stretnutie prevádzok dvoch alebo viacerých prevádzateľov dopravných prostriedkov (napr. zrážka dvoch alebo viacerých dopravných prostriedkov); v takomto prípade ide o tzv. priamy stret. Aj pri strete prevádzok ide o objektívnu zodpovednosť, t.j. zodpovednosť vzniká bez ohľadu na zavinenie. Ak ide o vyporiadanie medzi dvoma alebo viacerými prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení škody. Táto účasť je objektívnou účasťou na spôsobení škody, môže však spočívať aj v zavinenom konaní alebo opomenutí niektorého prevádzateľa (napr. niekto na križovatke nedá prednosť inému motorovému vozidlu, hoci podľa pravidiel cestnej premávky bol tak povinný urobiť), pokiaľ ním bola založená príčinná súvislosť, ktorá viedla k vzniku škody.

15. V nadväznosti na skutkový stav ustálený vykonaným dokazovaním, súd dospel k záveru, že žalobcov nárok je čiastočne dôvodný. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 20.5.2012 došlo k dopravnej nehode, ktorú v plnom rozsahu zaviniel žalovaný tým, že žalobcovi nedal prednosť v jazde. V dôsledku ním spôsobenej škodovej udalosti došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobcu EČV: P V konaní nebolo sporné, že za škodu zodpovedá žalovaný. Náklady na opravu vozidla predstavovali sumu 2 830,67 Eur (faktúra č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX na sumu X 807,51 Eur za opravu vozidla a kúpa jednej novej puklice v hodnote 23,16 Eur), pričom vyúčtovaný rozsah prác a použitého materiálu sporný nebol. Žalovaný ako aj intervenient namietali výšku skutočnej škody, ktorá po odpočítaní zhodnotenia (amortizácie) vo výške 361,90 Eur mala predstavovať 2 119,45 Eur. Keďže zo strany poisťovne došlo k plneniu žalobcovi vo výške 2 315,38 Eur a teda vo výške vyššej než je skutočná škoda, nemá žalobca podľa ich názoru nárok na úhradu spoluúčasti vo výške 165,97 Eur, ani na uhradenie faktúry vo výške 326,16 Eur za opravu vozidla ako ani na úhradu puklice vo výške 23,16 Eur. V tejto súvislosti intervenient poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/292/2011 ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/464/2014.

16. S uvedeným názorom žalovaného a intervenienta sa súd nestotožnil, pričom k citovaným rozhodnutiam uvádza, že došlo k ich prekonaniu, a to napr. rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/679/2015, sp. zn. 4Co/161/2016, ako aj Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/356/2016, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/842/2014, rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012 ako aj nálezom Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. II.ÚS 2221/2007. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že vykonaním opravy poškodeného motorového vozidla dochádza k jeho zhodnoteniu. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka sa uhrádza poškodenému - žalobcovi skutočná škoda, pričom pod skutočnou škodu je potrebné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je vyjadriteľná v peniazoch. Spočíva v zmenšení existujúceho majetkového stavu poškodeného a reprezentuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nevyhnutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Prípadné zhodnotenie veci jej opravou však je potrebné v každom osobitnom prípade dôkladne zvážiť. Práve pri motorových vozidlách totiž platí, že vozidlá rovnakého typu, veku a stavu majú, ak je jedno nepoškodené a druhé opravované, na trhu vozidiel rozdielne ceny, a to v tom zmysle, že vozidlo opravované má všeobecnú cenu nižšiu. Trhová predajná cena opravovaného

vozidla býva spravidla nižšia ako cena motorového vozidla pred škodovou udalosťou, teda za motorové vozidlo opravené po nehode by v prípade jeho predaja dosiahol žalobca cenu nižšiu ako v prípade, ak by motorové vozidlo predával bez "poškodenia" spôsobeného škodovou udalosťou.

17. Pre posúdenie zhodnotenia je pritom tiež rozhodujúce, ktorá z jednotlivých hlavných skupín vozidla bola pri škodnej udalosti poškodená a opravou prípadne zhodnotená, resp. či oprava predstavuje výrazné zlepšenie úžitkových vlastností vozidla. Je rozdiel, či sa opravou zlepší napr. účinnosť motora (teda je nainštalovaný nový motor, neopotrebovaný, s nulovým počtom kilometrov), alebo ďalších funkčných skupín vozidla oproti stavu pred poškodením, alebo či sa opravou odstraňujú len následky poškodenia napr. karosérie, resp. jej častí, ktoré, hoci na staršom vozidle, neboli pred nehodou výraznejšie poškodené, resp. výraznejšie znehodnotené a svoju funkciu i na staršom automobile plnili rovnako ako na vozidle novom. V danom prípade došlo k poškodeniu predného krytu, spojlera, kapoty, svetlometu, blatníka a krytu podbehu, ktoré pred škodnou udalosťou spĺňali svoju funkciu, ich výmenou za nové nedošlo k takému zhodnoteniu, ktoré by sa prejavilo vo výraznom zlepšení jazdných vlastností resp. zvýšení trhovej ceny vozidla. Stav, kedy najmä pri starších vozidlách poisťovne kráti plnenie o tzv. amortizáciu, teda ich presvedčenie, že výmenou poškodených, opotrebovaných dielov za nové, poškodené vozidlo zhodnotili, a teda vyplatili poškodenému viac, než na čo má nárok (bezodôvodné obohatenie), právom možno nazvať nespravodlivým. Aby výklad zákona smeroval k spravodlivému výsledku, musí náhrada škody poskytnutá v peniazoch zohľadňovať všetky prostriedky, ktoré poškodený vynaložil na opravu vozidla. Navyše toto takzvané zhodnotenie vozidla je poškodenému vnútené, nezavinil si ho sám, a preto ho nemožno znevýhodňovať tým, že sa naňho preniesie bremeno úhrady časti škody, ktorú mu spôsobil niekto iný porušením právnych predpisov. Ak sa teda nedá vozidlo opraviť rovnako opotrebovanými dielmi, v rámci svojej povinnosti navrátiť vozidlo do pôvodného stavu musí škodca uhradiť aj nové diely. Poškodený nemôže doplácať na neschopnosť škodcu opraviť vozidlo rovnako opotrebovanými dielmi a navyše takéto zhodnotenie ani neprinesie poškodenému na jeho vozidle zlepšenie úžitkových vlastností, alebo zvýšenie jeho všeobecnej ceny, a preto o bezodôvodnom obohatení nemožno uvažovať. Nemožno predsa vyžadovať od poškodeného, aby (tak, ako to tvrdil žalovaný v odpore) vyhľadával na internete alebo kdekoľvek v inzercii použité náhradné diely (opotrebované, jednoducho povedané „z druhej ruky“), a to navyše tak, aby tieto boli približne rovnako opotrebované ako diely poškodené, ktoré hodlá vymeniť. V praxi ani nie je možné, resp. je len veľmi obtiažne, nájsť zhodné diely (rovnakého stavu, typu, veku a ceny), ktoré by na opravu poškodených dielov bolo možné použiť. A nie je ani možné spravodlivo žiadať od poškodeného, aby musel vedieť odhadnúť presnú hodnotu starších poškodených dielov, ktoré má vymeniť a aby bol povinný hľadať za ne náhradu rovnako starých a rovnako drahých dielov, aby tým dodržal pravidlo, ktoré žalovaný vyžaduje, teda aby vymenil staršie opotrebované diely s určitou hodnotou práve za rovnako staré a rovnako hodnotné (a nie drahšie) náhradné diely. Uvedené si je možné v praxi asi len ťažko predstaviť.

18. Teda, vychádzajúc z definície škody upravenej v Občianskom zákonníku, na strane žalobcu došlo k majetkovej ujme vyjadriteľnej v peniazoch, pričom jej výška zodpovedá celkovej výške nákladov na opravu vozidla. Súd teda právne uzatvára, že ak oprava bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu následkov škodovej udalosti (čo tiež nebolo sporné), nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného. Opačný výklad by poškodeného neodôvodnene znevýhodňoval oproti škodcovi, teda by sám poškodený na škodovú udalosť doplácal, hoci nebyť porušenia povinností škodcu, nemal by poškodený dôvod opravy realizovať.

19. Podľa názoru súdu v danej veci realizovaná oprava vozidla nezvyšuje ani úžitkové vlastnosti motorového vozidla ani jeho trhovú cenu, preto mal súd za to, že výška škody spôsobená pri škodovej udalosti zo dňa 20.05.2012 zodpovedá výške vyúčtovanej opravy poškodeného motorového vozidla t.j. celej sume 2 830,67 Eur, vrátane uplatnenej novej puklice, keďže zo záznamu o dopravnej nehode ako aj z faktúry č. XXXXXXXXXXXX mal súd za preukázané, že k jej znehodnoteniu došlo v dôsledku škodovej udalosti. Výška majetkovej ujmy predstavuje výšku nákladov nevyhnutných na uvedenie vozidla do stavu pred jeho poškodením. V zmysle uvedeného zaviazal súd žalovaného na úhradu rozdielu vo výške 515,29 Eur (2 830,67 Eur mínus suma, ktorú už poisťovňa uhradila 2 315,38 Eur) .

20. Súd žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal uhradenia odmeny za prenájom vozidla vo výške 705,60 Eur, náhrady zakúpených diaľničných známok ako aj náhrady za vypracovanie znaleckého posudku, zamietol ako nedôvodnú. Žalobca žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal potrebu

využívania náhradného motorového vozidla počas celej doby 42 dní. Zavinením žalobcu sa s opravou motorového vozidla začalo až dňa 6.6.2012, keďže žalobca prvotný výber servisu v Sverepci neodkonzultoval s poisťovňou, pričom v jeho výpovedi sú zjavné nezrovnalosti o čase kedy vozidlo do servisu zaviezol („bezprostredne po nehode som auto zaviezol do opravy, k nehode došlo myslím v nedeľu ja som hneď na to išiel do práce“... „pokiaľ si pamätám v nedeľu došlo k nehode, a po nehode som mal 3-4 dni voľna, až potom som išiel do roboty, takže som toto všetko vybavil“... „25.5.2012 som odišiel do práce, potom čo som odviezol auto do servisu v Sverepci“, z rozpisu zmien žalobcu však vyplýva že v práci nastúpil už dňa 24.5.2012). Taktiež ako vyplýva z faktúry č. XXXXXXXXXXXX táto bola vystavená dňa 25.6.2012, pričom z predloženého rozpisu zmien vyplýva, že v dňoch 25. - 26. 6.2012 mal žalobca voľno, a teda si opravené motorové vozidlo mohol vyzdvihnúť a náhradné motorové vozidlo vrátiť. Jedná sa teda o škodu ktorá vznikla žalobcovi jeho vlastnou nečinnosťou a uvedená skutočnosť nemôže ísť na ťarchu žalovaného. Okrem už vyššie uvedeného súd uvádza, žalobcovi bola časť z faktúry č. XXXXX. za prenájom náhradného motorového vozidla zo strany intervenienta už uhradená, a to v rozsahu 20 dní, t. j. po dobu, počas ktorej bolo opravované auto v servise (od 6.6.2012 do 25.6.2012), pričom spôsob výpočtu žalobca nenamietal a s rozsahom tejto náhrady sa súd v plnom rozsahu stotožňuje. Súd žalobcovi taktiež nepriznal uplatnenú sumu 24 Eur predstavujúcu nákup troch 10 dňových diaľničných známok z dôvodu, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že na svojom poškodenom motorovom vozidle mal zakúpenú celoročnú diaľničnú známku, a teda že bolo z jeho strany nevyhnutné ju zakupovať. V tejto súvislosti súd ešte uvádza, že žalobca zakúpil tieto diaľničné známky dňa 8.6., 26.6., a 2.7.2012, pričom nie je zrejme z akého dôvodu pri kúpe 10 dňovej diaľničnej známky 26.6.2012 ju žalobca kupoval opäť dňa 2.7.2012, a teda na siedmy deň. Nakoniec súd nepriznal žalobcovi ani zaplatenú odmenu znalcovi a to z dôvodu, že predmetný znalecký posudok nebol vypracovaný pre toto konanie a v predmetnom konaní ani nepreukazoval žiadny zo sporných nárokov. Podľa vyjadrenia samotného žalobcu mal byť použitý pre poisťovňu v prípade, že by sa rozhodla udalosť riešiť ako totálnu škodu.

21. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. V predmetnom konaní priznaná suma 515,29 Eur predstavovala 46 % úspech žalobcu a 54 % úspech žalovaného. Vzhľadom k tomu, že pomer úspechu obidvoch strán konania bol zhruba rovnaký, súd rozhodol tak, ako je uvedené v treťom výroku tohto rozhodnutia a žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.